

14.12.2011

B7-0702/2011 }
B7-0704/2011 }
B7-0707/2011 }
B7-0708/2011 }
B7-0711/2011 }
B7-0713/2011 }RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 122, stk. 5,

til erstatning af beslutningsforslag af:

EFD (B7-0702/2011)
ECR (B7-0704/2011)
S&D (B7-0707/2011)
Verts/ALE (B7-0101/2011)
PPE (B7-0711/2011)
ALDE (B7-0713/2011)

om kvinders situation i Afghanistan og Pakistan

Elmar Brok, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Mario Mauro, Cristian Dan Preda, Roberta Angelilli, Bernd Posselt, Tunne Kelam, Monica Luisa Macovei, Elena Băsescu, Sari Essayah, Eija-Riitta Korhola, Zuzana Roithová, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Eduard Kukan, Giovanni La Via, Laima Liucija Andrikienė, Lena Kolarska-Bobińska, Filip Kaczmarek
for PPE-Gruppen

RC\887179DA.doc

PE479.401v01-00 }
PE479.403v01-00 }
PE479.406v01-00 }
PE479.407v01-00 }
PE479.410v01-00 }
PE479.412v01-00 }RC1

**Véronique De Keyser, Thijs Berman, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg,
Rovana Plumb, Antigoni Papadopoulou, Silvia Costa**

for S&D-Gruppen

**Norica Nicolai, Niccolò Rinaldi, Marietje Schaake, Elizabeth Lynne,
Alexandra Thein, Robert Rochefort, Kristiina Ojuland, Marielle De Sarnez,
Louis Michel, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Edward McMillan-Scott, Ramon
Tremosa i Balcells, Sonia Alfano, Frédérique Ries, Izaskun Bilbao
Barandica, Johannes Cornelis van Baalen, Anneli Jäätteenmäki, Graham
Watson**

for ALDE-Gruppen

**Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda, Jean Lambert, Franziska
Katharina Brantner, Keith Taylor, Rui Tavares, Marije Cornelissen, Ulrike
Lunacek, Jill Evans, Barbara Lochbihler**

for Verts/ALE-Gruppen

**Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Marina Yannakoudakis, Ryszard
Antoni Legutko, Julie Girling, Tadeusz Cymański, Andrea Čěšková**

for ECR-Gruppen

Fiorello Provera, Jaroslav Paška

for EFD-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om kvinders situation i Afghanistan og Pakistan

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettigheder og demokrati i Pakistan, især beslutningen af 20. januar 2011 og beslutningerne af 20. maj, 12. juli, 5. oktober og 15. november 2007,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om Afghanistan, især beslutningerne af 24. april 2009 om kvindernes rettigheder i Afghanistan og 16. december 2010 om en ny strategi for Afghanistan,
- der henviser til sin beslutning af 16. december 2010 om årsberetningen om menneskerettigheder i verden 2009 og EU's menneskerettighedspolitik (2010/2202(INI)),
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder,
- der henviser til Rådets konklusioner, der blev vedtaget den 16. november 2009, om religions- og trosfrihed, hvori det understreger den strategiske betydning af denne frihedsrettighed og af at bekæmpe religiøs intolerance,
- der henviser til Rådets konklusioner om intolerance, diskrimination og vold på grundlag af religion og tro, som blev vedtaget den 21. februar 2011,
- der henviser til fælleserklæringen EU-Pakistan af 4. juni 2010, hvor begge parter bekræftede deres faste hensigt om i fællesskab at tage fat på regionale og globale sikkerhedsspørgsmål, fremme respekten for menneskerettigheder og samarbejde for yderligere at styrke Pakistans demokratiske regering og institutioner,
- der henviser til Rådets konklusioner om Pakistan og Afghanistan af hhv. 18. juli 2011 og 14. november 2011,
- der henviser til erklæringerne fra EU's Højtstående Repræsentant om den foreslåede lovgivning om tilflugtssteder for kvinder i Afghanistan af 5. december 2011, 20. februar 2011 og 15. december 2010,
- der henviser til konklusionerne fra den internationale konference den 5. december 2011 i Bonn,
- der henviser til artikel 18 i verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- Der henviser til De Forenede Nationers konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) af 18. december 1979 og De Forenede Nationers erklæring om afskaffelse af vold mod kvinder af 20. december 1993,

- der henviser til FN's internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR),
 - der henviser til FN-erklæringen fra 1981 om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion og tro,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 (2000) og 1820 (2008) om kvinder, fred og sikkerhed og til FN's Sikkerhedsråds resolution 1888 (2009) om seksuel vold mod kvinder og børn under væbnede konflikter, som understreger, at alle stater er ansvarlige for at sætte en stopper for straffrihed og til at retsforfølge de ansvarlige for forbrydelser imod menneskeheden og krigsforbrydelser, herunder seksuelle overgreb og andre former for vold imod kvinder og piger,
 - der henviser til oplægget fra Afghanske Kvinders Netværk af 6. oktober 2011 som forberedelse til konferencen i Bonn,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at selvom situationerne i Afghanistan og Pakistan er forskellige og relevante i hver deres sammenhæng, hører både fysisk og psykisk vold imod kvinder stadig til de alvorligste menneskerettighedskrænkelser, der berettes om i Afghanistan og Pakistan, især i visse regioner,
- B. der henviser til, at kvinder og piger ofte fortsat er udsat for syreangreb og vold i hjemmet, menneskehandel, tvangsægteskaber, herunder børneægteskaber, og at de indgår som handelsobjekter i forbindelse med tvistbilæggelser; der henviser til, at politi, domstole og andre justitsembedsmænd sjældent behandler kvinders klager over mishandling, herunder prygl, voldtægt og andre former for seksuel vold, og at de, der forsøger at flygte fra disse overgreb, oven i købet risikerer fængsling,
- C. der henviser til, at de, der begår vold mod kvinder, i de fleste tilfælde forbliver ustraffede,
- D. der henviser til, at håndhævelse af visse love, især familielove, medfører krænkelse af kvinders menneskerettigheder,
- E. der henviser til, at Afghanistans regering i august 2009 indførte loven om afskaffelse af vold imod kvinder, og at Afghanistans ministerråd vedtog en forordning om beskyttelsescentre for kvinder den 5. september 2011,
- F. der henviser til, at der siden 2001 er gjort fremskridt, hvad angår kvinders situation i Afghanistan på forskellige områder såsom sundhed, uddannelse og kvinders rolle i politik på nationalt og regionalt plan og i civilsamfundet,
- G. der henviser til, at Afghanistan er part i adskillige internationale konventioner, især konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, og til, at det i artikel 22 i den afghanske forfatning er fastlagt, at mænd og kvinder har lige rettigheder og

pligter for loven,

- H. der henviser til, at afghanske kvinders situation dog fortsat er foruroligende, idet mødredødeligheden under graviditet og fødsel samt børnedødeligheden i Afghanistan er blandt de højeste i verden,
- I. der henviser til, at der i visse områder af Afghanistan, som kontrolleres af oprørsgrupper, endog forekommer henrettelser ved stening under påberåbelse af "sharialovgivningen", som det skete for en kvinde og hendes datter i Ghazni den 12. november 2011,
- J. der henviser til, at praksis med "baad" – salg af en kvinde eller en pige som erstatning for en forbrydelse eller som straf efter afgørelse truffet af en lokal jirga - stadig er i brug, selvom den anses for en strafbar handling i henhold til artikel 517 i den afghanske straffelov,
- K. der henviser til, at den forestående tilbagetrækning af de vestlige styrker fra Afghanistan risikerer at bringe det fremskridt, der er gjort med hensyn til kvinders frigørelse, i fare, eftersom taliban kan genvinde kontrollen over områder, hvor kvinder frit udøver deres nye rettigheder,
- L. der henviser til, at kvinder i områder kontrolleret af regeringen har bedre adgang til uddannelse, sundhedsforsorg og beskæftigelsesmuligheder, men at kvinder i områder under stærk indflydelse af oprørsgrupper er udsat for betydelig diskrimination med hensyn til adgang til uddannelse, sundhedsforsorg og økonomiske og kulturelle muligheder,
- M. der henviser til, at de pakistanske myndigheder især i visse regioner på foruroligende vis er ude af stand til at beskytte mindretal og kvinder imod social uretfærdighed, som det fremgår af domstolsafgørelser såsom den pakistanske Højesterets afgørelse af 21. april 2011, der frikendte alle på nær én af de seks mænd, der var under anklage for at have deltaget i gruppevoldtægten af Mukhtar Mai,
- N. der henviser til, at offentligheden i både Pakistan og udlandet i 2002 var rystet over sagen med Mukhtar Mai, der blev gruppevoldtaget efter ordre fra et landsbyråd for at sone en angivelig forseelse, hendes bror havde begået, og som havde fået medhold i klager over sine voldtægtsmænd ved lavere retsinstanser,
- O. der henviser til, at den ikke-statslige organisation "Asia Human Rights Commission" gør opmærksom på, at der er sket en alarmerende stigning i antallet af kristne kvinder i Pakistan, især i Punjab-provinsen, der voldtages for at tvinge dem til at konvertere til islam, og talrige sager med unge kristne piger, der kidnappes, voldtages og myrdes,
- P. der henviser til, at det tragiske eksempel med Uzma Ayub, der blev kidnappet for et år siden, holdt i fangenskab og gentagne gange voldtaget af adskillige medlemmer af politistyrken, viser en foruroligende mangel på respekt for retsstatsprincippet, fordi de arresterede officerers familiemedlemmer dræbte ofrets bror, da Ayub nægtede at gå med til en udenomsretlig overenskomst,

- Q. der henviser til, at den grundlæggende ret til at være fritaget for diskrimination på grundlag af køn, der var garanteret i forfatningen af 1973, blev ophævet efter militærkuppet i Pakistan i 1977,
- R. der henviser til, at der er indført en række love i Pakistan, herunder "Hudood"-forordningerne og bevisloven, der tildeler kvinder en underordnet status i henhold til loven og i visse tilfælde lader kvinders vidneudsagn tælle halvt så meget som mænds, hvilket er en krænkelse af kvinders status og rettigheder,
- S. der henviser til, at der i Pakistan findes en række andre diskriminerende love imod kvinder, herunder forordningen om den muslimske familieret, loven om Vestpakiens familiedomstol, loven om forhindring af børneægteskaber, medgiftsloven for Vestpakistan (forbud mod fremvisning) og medgifts- og brudeloven (begrænsninger),
- T. der henviser til, at EU har bekræftet sin forpligtelse til at opbygge et stærkt partnerskab på lang sigt baseret på gensidige interesser og fælles værdier med Pakistan, idet Pakistans demokratiske institutioner og civile regering samt civilsamfundet understøttes,
- U. der henviser til, at EU, der er parat til samarbejde, sætter sin lid til, at Pakistan efterkommer sine internationale forpligtelser, især på området for sikkerhed og menneskerettigheder, herunder kvinders rettigheder,
- V. der henviser til, at det af artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union fremgår, at fremme af demokrati og respekt for menneskerettighederne og de civile frihedsrettigheder er grundlæggende principper og mål for Den Europæiske Union og udgør et fælles grundlag for dens forbindelser med tredjelande; der henviser til, at EU's bistand inden for handel og udvikling er betinget af respekten for menneskerettigheder og mindretals rettigheder,
1. er dybt bekymret over kvinders og pigers situation og de gentagne beretninger om brutale krænkelse imod kvinders rettigheder i Afghanistan og Pakistan; understreger, at situationen for kvinder og piger i disse lande omgående bør gøres til genstand for mere indgående international opmærksomhed;
 2. opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet samt det internationale samfund til kraftigt at forhøje de midler, der afsættes til bestræbelser på at beskytte kvinder imod voldtægt, misbrug og vold i hjemmet, og til at udforme praktiske foranstaltninger til understøttelse af bevægelser i civilsamfundet imod diskriminerende lovgivning;
 3. insisterer på, at kvinders rettigheder udtrykkeligt bliver bragt på bane i alle menneskerettighedsdialoger, især spørgsmålet om bekæmpelse og fjernelse af alle former for diskrimination og vold imod kvinder og piger, herunder alle former for skadelig traditionel praksis og skikke, børne- og tvangsægteskaber, vold i hjemmet og drab på kvinder; insisterer endvidere på, at påberåbelse af en hvilken som helst skik, tradition eller religiøs anskuelse af en hvilken som helst art for at unddrage sig ansvaret for at bekæmpe disse brutale voldshandlinger forkastes;

Afghanistan

4. hylder de afghanske kvinder, der spiller en afgørende rolle i nationens udvikling og vækst; mener, at de fremskridt, der er gjort i de senere år på området for ligestilling mellem mænd og kvinder, er væsentlige for opbygningen af landets fremtid;
5. bifalder den positive udvikling i form af udnævnelse af kvinder til højtstående politiske og administrative stillinger i Afghanistan, såsom Sarabi, der blev udnævnt til guvernør af Bamyán; tilskynder den afghanske regering til at fortsætte sine bestræbelser på at øge antallet af kvinder i offentlige hverv, især i provinsforvaltningen;
6. bifalder præsident Karzais nylige beslutning om at benåde Gulnaz, et voldtægtsoffer, der var blevet fængslet for utroskab; opfordrer regeringen til at sætte en stopper for praksis med at indespærre kvinder for at have forsøgt at undslippe mishandling og i stedet øge antallet af tilflugtssteder for kvinder og børn i landet, og opfordrer EU til at yde permanent støtte til sådanne faciliteter;
7. anerkender, at der siden talibanregimets fald er gjort væsentlige fremskridt, hvad angår kvinders situation i Afghanistan; konstaterer, at der igen er opstået frygt for en mulig forværring af kvinders vilkår og rettigheder i Afghanistan efter, at de allierede styrker har bebudet deres tilbagetrækning i 2014;
8. understreger, at mødre dødeligheden i Afghanistan fortsat er blandt de højeste i verden, men konstaterer med tilfredshed, at der i forbindelse med den nylige dødelighedsundersøgelse i Afghanistan (2010) foretaget af det afghanske sundhedsministerium og finansieret og understøttet af adskillige internationale organisationer er konstateret en positiv tendens, idet Afghanistans mødre dødelighed er faldet til under 500 døde blandt 100 000 levende fødsler; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne, de internationale partnere og ngo'er til at være særlig opmærksomme på mødres og børns sundhed under gennemførelsen af projekter i Afghanistan;
9. bifalder, at Afghanistan i konklusionerne fra Bonn II-konferencen har gentaget, at det agter at fortsætte opbygningen af et stabilt, demokratisk samfund baseret på retsstatsprincippet, hvor dets borgeres menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, herunder ligestillingen mellem mænd og kvinder, er garanteret i forfatningen, samt at det agter at efterkomme alle sine forpligtelser på menneskerettighedsområdet; bifalder også det internationale samfunds tilsagn om at støtte Afghanistan fremskridt i denne henseende;
10. opfordrer det afghanske parlament og det afghanske justitsministerium til at tilbagekalde alle love, der kan give anledning til eller rumme visse elementer af diskrimination imod kvinder, som er i strid med de internationale traktater, som Afghanistan har undertegnet;
11. mener, at forpligtelse til at overholde og respektere menneskerettighederne, især kvinders rettigheder, er væsentligt for den demokratiske udvikling i Afghanistan;
12. er dybt bekymret over, at afghanske kvinder og piger til trods for alle de fremskridt, der er

gjort, fortsat er ofre for vold i hjemmet, menneskehandel og tvangsægteskaber, herunder børneægteskaber, og at de indgår som handelsobjekter i forbindelse med tvistbilæggelser; opfordrer indtrængende de afghanske myndigheder til at sikre, at politi, domstole og andre justitsembedsmænd behandler kvinders klager over mishandling, herunder prygl, voldtægt og andre former for seksuel vold;

13. er især bekymret over, at kvinder i områder kontrolleret af taliban eller andre oprørsgrupper fortsat udsættes for straf ved stening eller fysisk skamfering, når de er under anklage for at have overtrådt talibans repressive socialkodeks;
14. anerkender, at ligestilling for kvinder er et princip, der er forankret i Afghanistan's nye forfatning; opfordrer til en revision af loven om shiitiske kvinders personlige status i Afghanistan, som til trods for visse ændringer strider mod principperne i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination og konventionen om børns rettigheder;
15. gentager, at EU's og medlemsstaternes støtte til genopbygningen af Afghanistan skal omfatte konkrete foranstaltninger til udryddelse af diskrimination imod kvinder, således at respekten for menneskerettighederne og retsstatsprincippet styrkes;
16. opfordrer de afghanske myndigheder til at udrydde den umenneskelige "baad"-praksis og omgående træffe foranstaltninger til fuldt ud at gennemføre loven af 2009, der fastsætter fængselsstraffe på op til ti år for lovbrudere;
17. opfordrer den afghanske regering til at ændre den nugældende lovgivning og straffelov med henblik på at sikre bedre beskyttelse af kvinders rettigheder og for at undgå diskriminerende forhold; understreger, at fredsforhandlingerne under ingen omstændigheder må resultere i et tab af de rettigheder, som kvinderne har opnået i de seneste år;
18. fastholder, at der bør drages god nytte af kvindernes væsentlige bidrag til hjemmet og konfliktløsningen på lokalt plan, og at antallet af pladser for kvinder i Det Høje Fredsråd og Provinsfredsrådet bør øges betragteligt;

Pakistan

19. udtrykker sin dybeste bekymring over gennemførelsen af retssagerne mod Asia Bibi, Mukhtar Mai og Uzma Ayub, hvilket i yderligere grad kan undergrave tilliden til det pakistanske retsvæsen og virke opmuntrende på de kredse, der ønsker at krænke kvinders og andre udsatte gruppers rettigheder;
20. opfordrer indtrængende den pakistanske regering til at indføre mekanismer, der kan sætte lokale og regionale forvaltninger i stand til at overvåge uformelle landsby- og stammeråds adfærd og til at gribe ind i tilfælde, hvor disse råd har overskredet deres beføjelser;
21. opfordrer den pakistanske regering til at genindføre de grundlæggende rettigheder, der blev fastsat med forfatningen af 1973, herunder retten til ikke at blive forskelsbehandlet på grund

af køn;

22. opfordrer indtrængende regeringen til at gennemgå den lovgivning om kvinders rettigheder, der blev indført efter militærkuppet, især Hudood-forordningerne og bevisloven, der krænker kvinders status og rettigheder, idet de tildeles en underordnet status i henhold til loven;
23. glæder sig over den nylige fremlæggelse af et lovforslag i Nationalforsamlingen om at omforme den nationale kommission om kvinders status til et selvstyrende organ til forbedring af kvindernes stilling og udryddelse af alle former for diskrimination imod dem, og støtter bestræbelserne på at sikre vedtagelse af lovforslaget om oprettelse af en national kommission om menneskerettigheder;
24. glæde sig såre over den nylige vedtagelse i både Senatet og Nationalforsamlingen af to centrale lovforslag om beskyttelse af kvinder, nemlig lovforslag 2010 om syrekontrol og forebyggelse af syrekriminalitet og lovforslag 2008 om forebyggelse af kvindefjendsk praksis (ændring af straffeloven) og vil støtte etableringen af en gennemførelseskommission, der skal føre tilsyn med, at lovene gennemføres hurtigt;
25. finder det ikke desto mindre beklageligt, at Senatet har ladet lovforslaget om vold i hjemmet bortfalde, selv om Nationalforsamlingen vedtog det i 2009; finder, at det er nødvendigt og svarer til ånden i den kvindefremmende lovgivning, der for nylig er vedtaget, at genindføre og skyndsomt vedtage dette lovforslag med henblik på at bekæmpe vold i hjemmet;
26. opfordrer regeringen til at gennemgå en række andre diskriminerende love mod kvinder, nemlig forordningen om den muslimske familieret, loven om Vestpakistans familiedomstol, loven om tilbageholdelse ved børneægteskaber, medgiftsloven for Vestpakistan (forbud mod fremvisning), medgifts- og brudeloven (begrænsninger), Hudood-forordningerne, borgerskabsloven af 1951 og bevisloven af 1984;
27. gentager sin opfordring til regeringen om at foretage en grundig undersøgelse af blasfemilovene og deres nuværende anvendelse, såvel som bl.a. af paragraf 295 C i straffeloven, som foreskriver dødsstraf eller livsvarigt fængsel for enhver, der kendes skyldig i blasfemi, og i mellemtiden gennemføre de ændringer, der allerede er foreslået;
28. opfordrer indtrængende regeringen til at retsforfølge dem, der opildner til vold, navnlig dem der opfordrer til, og i nogle tilfælde tilbyder dusør for, drab på enkeltpersoner eller grupper, som de er uenige med; opfordrer endvidere til, at der træffes yderligere foranstaltninger for at fremme debatten om dette emne;
29. opfordrer indtrængende de pakistanske myndigheder til at tage afgørende skridt til at afskaffe "æresdrab"; mener, at Pakistans retssystem skal straffe dem, som er fundet skyldige i disse handlinger;
30. opfordrer Kommissionen og Rådet til at foreslå og gennemføre uddannelsesprogrammer, der har til formål at forbedre kvinders læsefærdigheder og uddannelse i Pakistan;

31. opfordrer de kompetente EU-institutioner til at medtage spørgsmålet om religiøs tolerance i samfundet i sin politiske dialog med Pakistan, idet dette spørgsmål er af central betydning for kampen mod religiøs ekstremisme på lang sigt;
32. opfordrer indtrængende de kompetente EU-institutioner til at insistere på, at Pakistans regering overholder bestemmelsen om demokrati og menneskerettigheder, der er sikret i samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Pakistan; gentager sin opfordring til Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om at forelægge en beretning om gennemførelsen af samarbejdsaftalen og bestemmelsen om demokrati og menneskerettigheder;
33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Afghanistans og Pakistans regering og parlament.